

לחיים, שותים!

ח"כ מפא"י משה שרת, אשר החליט כתוצאה ממריבותיו עם ראש-הממשלה דוד בן-גוריון לפרוש מכל המוסדות המרכזיים בממשלה ובמפא"י, יתיישב עתה לדברי מקורביו, לכתוב שני ספרים: האחד על קורות אביו ועלייתו לישראל, והשני על תולדות המאבק המדיני בטרם קום המדינה... קואופרטיב מיוחד במינו הקים ח"כ מפא"י עקיבא גוברין, אשר קבע כלל לעצמו לעשן אך ורק סיגריות מתוצרת חוץ: הוא אירגן את הח"כים הנוהגים להרבות בנסיעות לחוץ-לארץ באגודה, שכל אחד מחבריה דואג לאחרים. בנסוץ ח"כ כזה לחוץ-לארץ, הוא מביא אתו תבילת הגונות של סיגריות משוכחות, המתחלקות במנות קצובות בין שאר חברי האגודה עלידי המחסאי הראשי, הוא גוברין עצמו... פליכס לוי מיפו נשפט השבוע בבית-משפט השלום בתל-אביב להיות כפוף להסתכלות פסיכיאטרית במשך שבועיים. האשמה: הוא הטיד בלשכותיהם את שר-המטרה בכור שלום שטרית ואת שר-המסחר והתעשייה פנחס ספיר... בשעת הבחירות להנהלת מפלגת הציונים הכלליים, שנערכו לא מכבר, ניסה ראש עיריית רמת-גן אברהם קריניצי לפשר בין שתי הסיעות הנאבקות על השלטון במפלגה. לאחר שפנה אליו יוסף ספיר בטון לא-אדיב ביותר, הרים עליו קריניצי את קולו ונזף בו לעיני כל הנוכחים: "אל תתחצץ! עלי עוד אינך שולט... כאשר סיימו חברי הועדה חוק-משפט של הכנסת את טיפולם (המ מושך והמייגע) בחוק בתי-המשפט, תביע הח"כים במסגרת מיושבראש הועדה, ח"כ אחדות העבודה נחום ניר, כי יכבד אותם בלגימה לכבוד המאורע. ניר סירב, הוכרז לחברי הועדה כי כבר שמו פעם, כאשר סיימו את עיבוד החוק בעת הראשונה, בטרם הוחזר להעדה. כשטענו הח"כים כי מגיעה להם שתייה שנייה, הכריז ניר ב"תוקף: רק אם תחזירו את הקניאק שקי בלחם אז!"

זירות, מקליטים!

במהלך חקירתו של הממונה על הש.ב. במשפט יעקב חרותי שאל לפתע גשאי בית-המשפט מחוזי ד"ר נתן בריזכאי את הסניגור יצחק אדרת: "אתה עצמך היית חבר-מחתרת? כשהשג ארת, שבעבר קצין-חקירות באצ"ל, בחיוב — והזיהר בריזכאי: "אל תאמר זאת בקול רם. יכול להיות שמקליטים אותך עכשיו"... אגב, התובעת במשפט חרותי, מרים ברפורת, נראתה לא מזמן כשהיא רוקדת סאמבה במרץ רב במועדון התיאטרון התל-אביבי, בשעה שתיים לפנות בוקר... כאשר נשאל ד"ר ישראל ("אדרת") שייב למה קרא לעיתונו בשם טולס, הסביר שייב בחיך: "מאו קצפתי מקומה שלישית כדי להימלט מהמטרה הבריטית ורוצצתי את עמוד-השרדה שלי, אני רוצה שתמיד יהיה עליי סולם"... השופט האמריקאי המפורסם סמואל לייבוויץ לא שש לקבל השבוע את פניו של עורך אחד מבטאוני מפא"י שבא לראינו. כשניסה ה עורך להסביר לו כי עיתונו מנהל מלחמה חשובה מאד בחוץ המדינה, צעק לייבוויץ בועם תוסס: "אז מה אתה רוצה ממני? המלחמות הפנימיות שלכם לא מעניינות אותי! תנו לי מנוחה!" העורך נאלץ לחבר

כה אמרה פורה

האיש שהטיל את חוקי-הכפיה הדתיים על ישראל, כתוצאה מקנ"ו ניה קואליציונית, לא התחתן בעצמו מעולם בטכס דתי, ולפי חוקי המדינה, שהוא עצמו יצרם, נשואיו אינם חוקיים בישראל — פרט מדהים זה נתגלה השבוע, כאשר הלידי השניה של ישראל, פולה בן-גוריון, פירסמה בעלון-הפירסומת הפרטי של משפחת בן-גוריון פרטים השופכים אור מעניין על אופיו וחיוו של הזוג בן-גוריון.

על מנהגי השינה של הגברת השנייה במ"ד רינה: "אל תצחק, אבל בקיץ אני נוהגת לישון כשהמאוורר פועל ליד מיטתי."

על שדה-בוקר: "ואכן, החיים בשדה-בוקר לא היו קלים. ראש-הממשלה עבד קשה כרועה צאן... וקיבל אורחים נכבדים. אני שימשתי בשדה-בוקר כ"פקק" במטבח וכאחות..."

על נימוסים: "אני גלויה מטבעי ואיני חוששת לומר לכל אדם, מבלי להתחשב במעמדו ובתפקידו, מה שאני חושבת עליו. כך, למשל, לא התביישתי להוכיח על פניו את חברי הכנסת בגין, בנוכחות חברי-כנסת רבים, שלא ברכני לשלום, שעה שנפגשנו. מה יש? ריב פוליטי אינו מפריע לאדם להיות מנומס."

על דאג האמרשילד: "כמובן שלא התביישתי להביע את דעתי בפני מזכיר האו"ם שהעובדה שהנו רחוק משפיעה רבות על השקפותיו הפוליטיות."

על התערבותה בעניינים רשמיים: "אין אני נוהגת להתערב בענייני עבודתו של בעלי מסיבה זו אין אני אף משתתפת בישיבות הסגורות של מרכז מפא"י, למרות שאני יכולה לעשות זאת."

על בריאות ביג'י: "אם אני חולה אין זה נורא עדיין, אבל אם בן-גוריון חולה — הרי שזו בעייה עולמית."

על טעמה בספרות וכשריה: "מטבעי אני אוהבת לקרוא. אני מרבה לקרוא את הספרים הרוסיים דוסטויבסקי, טולסטוי, פושקין וגוגול. אני אוהבת אף שירה — ביחוד את זו של בירון, שלי ואדגאר אלן פו."

על "העודם הזה": "אני מרבה לקרוא את העיתונות הישראלית... והעודם הזה... עיזבו אותם לנפסם. מחילא במוקדם או במאוחר העתון הזה יגועו בעצמו."

על יורש העצר: "אני חושבת שמושיק בן ה"פ, בנה של גאולה, יהיה פעם ראש-הממשלה. הוא כל כך פיקח, פעם, למשל, פנה אל אביו, מר בן-אליעזר, המשמש עתה כמנהל מחלקה במשרד הבטחון, בשאלה: תגיד לי, אבא, אתה כל כך יפה וגבוה, אז מדוע אתה רק קצין וסבא, הזקן והגמון הוא ראש-ממשלה?"

על ימיה הראשונים עם ביג'י: "בעת נשואי הייתי כבת 25 ובן-גוריון בן 31. הפרש גילים זה היה אידיאלי, לאור העובדה שהן בן-גוריון והן אני היינו בעלי רמה תרבותית גבוהה, ואופי שיחותינו חרג מהמסגרת הצרה של דברים נדושים, כפי שמקובל אצל זוגות צעירים."

על נשואיה לביג'י: "פרשת נשואינו היתה כרוכה בסודיות רבה. נישאנו ושואי-בזק בטקס אזרחי, כשהנוכחים באותו טקס היו... העדים בלבד. במקום לא נוכח רב."

על ימי התבגרותה בארצות-הברית: "לא הייתי ציונית ואפשר לומר, אולי, שהייתי אנרכיסטית. כל מאווי הצטמצמו בהתקדמות ובקאריירה האישית שלי."

על יחסה לדת: "מטבעי אינני דתית כלל. מעולם לא הקפדתי על כשרות, או על השמירה המסורתית של השבת."

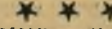
על יהדותם של עמוס ומרי בן-גוריון: "כמובן שעמוס נימול בהתאם לכל כללי הדת היהודית... (ו)אשתו של עמוס, מרי, התגיירה כדת וכדון בלונדון, בטרם נישאה לעמוס. מרי מחנכת אף את ילדיה ברוח היהדות, ונוהגת בשטחי חיים רבים לפי המסורת. מדי יום שש"י היא מדליקה נרות — לכבוד שבת."

על שייקה ירקוני: "עמוס מטבעו הוא בחור נפלא... בנעוריו הוא גרם לי עגמת נפש, וזאת בשל התברים שהוא התחבר עמם, והשחיתו אותו לא ללמוד. אחד מאותם תברים היה שייקה ירקוני. אבל לאחר שהכרתי את שייקה מקרוב, הרשיתי לעמוס להתרועע עמו."

על תפריט ביג'י: "מהתפריט היומיומי של ראש-הממשלה ושלי נעדר הלחם בכלל. אנתנו נוהגים לאכול מזון מורכב בעיקר ירקות ופירות. ראש-הממשלה עצמו אף מרבה לאכול אשכוליות ונקניק."

על סדר היום של ביג'י: "בן-גוריון מתעורר ב"7.00, אוכל ויוצא למשרד. ארוחת צהריים אנתנו אוכלים ב"13.30, ושעות אחר-הצהריים הן קודש למנוחה. את ארוחת הערב אנו אוכלים בשעה מוקדמת. אבל אין אנו מקדימים לישון."

על האויב מס' 1 של ביג'י: "הטלפון הוא האויב מס' 1 שלנו ואני ביקשתי את בן-גוריון לא ענות לצלצולים. אני עושה זאת בעצמי."

לריצת-בוקר, בלי טענות ומענות.

שקט, מסריטים!

היחוד חריף נטש בין שחקני תיאטרון הבימה בקשר להמשך עבודתו של אישי-חסי הציבור אריה גלבזום. כמה מן השחקנים התתיקו טוענים כי שיתות הפירסומת שלו בשנה שעברה היו זולות מכפי שיאה לתיאטרון השואף למעמד ממלכתי. סיבה בולטת פחות: טענתם של כמה שחקנים כי הם לא זכו במנת-הפירסומת האישית

את הכתבה בעיקר מתוך דמיונו... סגן משנה יורם אלמוגי (20), בנו של מזכיר מועצת פועלי חיפה יוסף אלמוגי, נפצע לא מכבר קשה בשעת מילוי תפקידו, והיה צורך לקטוע את רגלו. בשבכו בבית החולים הביע יורם אלמוגי את רצונו לסיים את שירותו הסדיר בצבא בתפקיד קרבי... אלוף היום לסקוב נראה לא מזמן כשהוא רץ ברחובות העיר, בראש קבוצה גדולה של קצינים בכירים. היתה זאת יוזמתו האישית של האלוף להעלות את כושרם הגופני של קציניו, עלידי גיוסם

פסוקי השבוע

ראש הממשלה דוד בן-גוריון, בראיון ששודר בראיו שחיץ, בתשובה לשאלות בדבר משאומתן בין ישראל למדינות ערב (שבי ג'י. הכחיש את קיומו): "מעולם לא היה שלום עם הערבים קרוב יותר."

ח"כ חרות שמשון יוניצ'מן, אחרי שסגן שר הדתות זרח חוהפטיג גילה כי מפ"ם רוצה ייצגו במועצות הדתיות: "אחרי השתלבות בדוקטרינה של אייזנהואר, הם רוצים להשתלב גם בדוקטרינה של הקדוש ברוך הוא."

ח"כ עלום-שם: "היד השחורה לא היתה כה מסוכנת אילמלא הראש הלכן של ביג'י."

שר החינוך זלמן ארן, בהסבירו מדוע החליטה הממשלה על הסרת סמל-המדינה ממכוניות השירים: "מן הטעם הפשוט של — לא תיסע סמל המדינה לשוא."

ח"כ המפלגה הדתית-לאומית מרדכי גורוק, בתשובה להצעת סיגריה: "תודה, אינני מעשן. אפילו לא בשבת."

שהיו ראויים לה, יחסית לשחקנים אחרים. כך, למשל, התרעמה חנה רובינא מאד על שבחוברת בשפה הצרפתית, שהוצאה לאור לפני צאת הבימה לסאריס, נדפסו רק שמונה המנוגות שלה. לעומת 13 תמונות של השחקנית מרים זוהר, הנראית בחוברת גם בתפקיד לאה בהדיבוק... שחקן הבימה הישיש יהושע ברטנוב, שפגש בסאריס שניים משחקני התיאטרון הצעירים אשר יצאו להשתלמות, יוסף בנאי ואלברט חזקיהו, קידם את פניו הם במלים אופייניות: "לאכול יש? לישון יש? נו, אם ככה — ברוך השם"... השחקנית חיה הררית יצאה השבוע ב"דרכה מפאריס לבודאפשט, כדי להשתתף בסרט הונגארי, שיתאר את חייה ומותה של הצנחנית הארץ-ישראלית חנה פנש המנוחה... סרט אתה, שיתאר את חייו של מיכאל מרכוב, הקצין האמריקאי שהיה אחד המפקדים הראשונים של צה"ל שנהרג בשגגה במלחמת-העצמאות. יוצר בקרוב עלידי חברת סרטים אמריקאית... כן עומד העיתונאי אלכסנדר רמתי ל- ייצר סרט סינמסקופי צבעוני על מבצע סיני, שיאולם בישראל בהשתתפות שחקנים מקומיים... ייתכן כי בסתיו יופיע בישראל כוכב הקולנוע הצרפתי היהודי אדי קונסטנטיין — על-כך נמסר השבוע, כאשר נולד לארי בנו בכורו. בן זה נקרא, אגב, לורנס, על-שם ידועי-השם של השחקן, הכוכב הבריטי לורנס אוליבייה... מתנה מיוחדת במינה קיבלה השבוע הניסכה קארולינה, בתם של הכוכבת גרייס קלי, ושלט מונאקה, הנספר רנייה השני לישן, ושלטא שלה. המתנה: איגרות מלי-זוהיפיתוח הישראלי, בסך 100 אלף דולאר.